

Въ понедѣльникъ на г: недѣла.

Отъ Іоанна зачало 13

Въ онова врѣмѣ имаше нѣкой царски человекъ, на когото сынъ-тъ бѣше боленъ въ Капернаѣмъ. Той като чѣ, че доде Исусъ отъ Іудеѣ въ Галилеѣ, отиде при него, и молаше мѣ съ, да слѣзе, и да исцѣли сына мѣ; защото шаше да умре. Я Исусъ мѣ рече: ако не видите знаменіа и чудеса, не ще повѣрвате. Рече мѣ царскій человекъ. Господи, слѣзъ догдѣ-то не е умрѣло дѣте-то ми. Рече мѣ Исусъ: иди си: сынъ ти е живъ. И повѣрва человекъ тѣ слово-то, цѣло мѣ рече Исусъ: и отиваше си. Но като си отиваше той, срѣцнаха го слѣдъ-ты мѣ, та мѣ извѣстиха и рѣкоха, зацо твоѣтъ сынъ е живъ. Я той ги попыта: въ кой часъ мѣ стана по легко, и казаха мѣ, какъ вчера въ седмыа часъ го оставилъ оганъ-тъ. Раздѣлѣ отецъ-тъ на дѣте-то, какъ той бѣше часъ тѣ, въ който рече Исусъ, че твоѣтъ сынъ е живъ: и повѣрва той, и сичкій неговъ домъ. Това пакъ направи Исусъ второ чѣдо, като доде отъ Іудеѣ въ Галилейска-та страна.

Въ вторникъ на г: недѣла

Отъ Іоанна зачало 20.

Говораше Исусъ на Іудей-ты, които бѣха дошли при него: работете, не за хранѣ, коато съ разваля, но за хранѣ, коато прѣбывава въ животъ вѣчный, и коато сынъ че-

ловѣческій ще ви даде: защото не-го е назначилъ Богъ Отецъ. И рѣкоха немѣ; какъ да направимъ, за да можемъ да работимъ дѣла-та Божіи? отговори Исусъ, и рече имъ: това е дѣлото Божіе, да вѣрвате въ тогова, когото той е пратилъ. И рѣкоха мѣ: какво чѣдо прочее правимъ ты да видимъ, та да повѣрваме въ тебѣ? какво работимъ? Отцы-ти наши їадоха манна въ пѣстына та, както е писано: хлѣбъ отъ небето имъ даде да їаджѣ. Я Исусъ имъ рече: истина истина ви дамъ, че Моисей не ви даде хлѣбъ отъ неке-то: но Отецъ мой дава вамъ хлѣбъ истинный отъ неке-то. Зацо-то Божій хлѣбъ е този, който слиза отъ неке-то, и дава животъ на мѣра.

Въ срѣда на г: недѣла.

Отъ Іоанна зачало 21.

Рече Господъ на Іудей-ты, които бѣха дошли при него; азъ съмъ хлѣбъ животный: който иди при менѣ, неще огладнѣе: и който вѣрва въ менѣ, неще ожаднѣе никога. Но рѣкохъ ви; зацо и видѣхте мѣ, и не вѣрвате. Сичко, цѣло ми дава Отецъ, ще доди при менѣ, и който иди при менѣ, нещъ го изгонжъ възъ. Защото азъ слѣзохъ отъ неке-то, не да правжъ волѣ-та моя, но волѣ-та на Отца, който мѣ е пратилъ. Я тѣи е волѣ-та на Отца, който мѣ е пратилъ: сичко, цѣло ми той даде, да не изгѣба нищо отъ него, но да го възкрѣсжъ въ послѣдній день.